ANUL III. — Nr. 809. EDIŢIA A DOUA VINERI, 26 APRILIE 1891

NUMĔRUL 10 BANI

ABONAMENTELE
INCEP LA 1 ŞI 15 ALE FIE-CAREI LUNI
şi se plătesc tot-d'a-una 'nainte

In Bucureşti la casa Administraţiei
Din Judeţe şi Străinătate prin mandate poştale
Un an în ţară 30 leĭ; în străinătate 50
Şese lunĭ » 15 » » » 25
Treĭ lunĭ » 8 » » » 13

Un numĕr în Streinĕtate 15 banĭ

MANUSCRISELE NU SE 'NAPOEAZĂ

Adevĕrul

Să te ferestĭ, Române! de cuiŭ strein în casă.
V. Alexandri.

NUMĔRUL 10 BANI

ANUNCIURILE
Din BUCURESCI şi JUDEŢE se primesc
NUMAI la ADMINISTRAŢIE.
Din STREINĔTATE, direct la administraţie şi la toate Oficiile de publicitate.
Anunciurĭ la pagina IV . . . . . . 0.30 b. linia
» » » III. . . . . . 2.— leĭ »
» » » II. . . . . . 3.— leĭ »
Inserţiunile şi Reclamele 3 leĭ rândul.
LA PARIS, ziarul se găseşte de vênzare cu numĕrul la kioşcul No. 117, Boulevard St.-Michel.

UN NUMĔR VECHIŬ 30 BANI

ADMINISTRATIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACTIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

GEORGE MARZESCU

FORTIFICAŢIILE

RUSIA ŞI TURCIA

Bine combate!...

Studenţiĭ la Severin

CRONICA

Sărutarea d'întâĭ

MORŢII ŞI VII

Bucureşti, 25 Aprilie 1891

GH. MARZESCU

La ultima întrunire convocată, în teatrul Pastia, de tovărăşia disidento-liberalo-conservatoare, Gh. Mârzescu, vorbind de mine şi de ideia republicană, a fost necuviincios şi obraznic. A fost necuviincios, fiind-că el este rĕŭ crescut; a fost obraznic, fiind-că eŭ nu venisem încă la întrunire, şi fiind-că se simţea protejat de câţĭ-va agenţĭ poliţieneştĭ, aduşĭ în sală pentru a'l aplauda.

Gh. Mârzescu şĭ-a permis a intra în viaţa mea privată, făcênd cunoscut auditorilor sĕĭ că am avut avere şi că am pierdut'o. Nu ştiŭ, şi nu voesc a şti dacă el a avut avere şi a păstrat'o; dar ceea-ce ştiŭ este, că el a trăit tot-d'a-una pe socoteala altora, şi că astă-zĭ trăeşte, ca agent electoral al partiduluĭ liberal-conservator, din fondurile secrete ale ministeruluĭ de interne.

Nu voiŭ intra în viaţa privată a acestuĭ *nedemn* profesor universitar, căcĭ condeiul meŭ este curat şi nu voiesc a'l feşteli răscolind tina. Am zis *nedemn*, pentru că acest profesor a împins cutezanţa până a arunca tinerimeĭ universitare cuvîntul de *marţafoĭ*, şi pentru că catedra sa îĭ slujeşte ca un mijloc de rĕzbunare contra studenţilor carĭ nu consimt a fi admiratoriĭ luĭ.

Gh. Mârzescu, într'un moment de cel maĭ sfruntat cinism, a zis că ideia republicană este o *ghiduşie*. — Biată slugă plecată a luĭ Lascar Catargiu! Cum aĭ să pricepĭ tu o idee nobilă, măreaţă, o idee pe care noĭ bătrâniĭ nu o vom putea poate aplica, dar de care generaţiunea viitoare de sigur se va bucura. Cum aĭ s'o pricepĭ tu, care nu te gândeştĭ decât la tristul prezent, care satisface poftele nesăţioaseĭ tale burte? — Nu! Eŭ nu cer şi nu pot cere de la tine să înţelegĭ ideia republicană; eştĭ prea corupt, prea îmbătrânit în rele. Capete inteligente, inimĭ generoase, independente, vor îmbrăţoşa această idee şi vor lucra cu entusiasm la îndeplinirea eĭ.

Intreprind de astă-zĭ o campanie contra luĭ Gh. Mârzescu. Armele mele vor fi leale; le voiŭ găsi în actele publice ale politicianuluĭ ieşan şi în coloanele *Monitoruluĭ Oficial*. Sper că voiŭ dovedi că viaţa sa politică nu este de cât un şir de contradicţiunĭ impuse numaĭ de interesele momentuluĭ.

In anul 1865, Gh. Mârzescu scrie un pamflet contra luĭ Vodă Cuza, dar nu are curajul de a'l iscăli. El vinde manuscriptul unuĭ tênĕr aristocrat—pe atuncĭ milionar—care îl iscăleşte şi îl publică. Acest fapt murdar are oare nevoe de comentariŭ?

In anul 1866, pretinsul liberal Gh. Mârzescu aclamâ cu entusiasm odiosul atentat nocturn, sĕvârşit de militarĭ în noaptea de 10 spre 11 Februarie, care a rĕsturnat pe primul Domnitor Român care a deschis calea reformelor democratice în această ţară. La 1873, tot acest Gh. Mârzescu vine la Ruginoasa pentru a asista la înmormêntarea luĭ Cuza Vodă, voieşte să rostească un discurs în care să 'şĭ mărturisească căinţa sa pentru aprobarea ce dăduse rĕsturnăreĭ Mareluĭ Domnitor. El strigă în gura mare: *Voesc a 'mĭ face* **mea culpa.**

In momentele sale de remuşcare, profesorul universitar vorbeşte şi latineşte.

Defunctul Nicolae Rossetti Bălănescu l'a împedicat de a vorbi.

Credea poate acest microscopic politician că fără discursul sĕŭ Cuza Vodă nu va rĕmânea o figură măreaţă în istoria noastră naţională?— Maĭ ştiĭ? — Geniul uman îşĭ are limitele sale, imbecilitatea omenească însă este fără marginĭ.

In anul 1875, în casele luĭ Gh. Mârzescu, micul comitet conspirator de la Mazar Paşa (secţiunea Iaşilor se aduna şi lucra cu o energie demnă de toată lauda la resturnarea Prinţuluĭ Carol Hohenzollern. Atuncĭ acest Domnitor era un Strein care trebuia gonit cu orĭ-ce preţ, ca Duşmanul cel maĭ primejdios neamuluĭ nostru.

In anul 1889, când Lascar Catargiu a format cabinetul liberal-conservator, Gh. Mârzescu primise a face parte din acel minister, ca liberal bine înţeles, şi numele luĭ figura pe lista prezentată Şefuluĭ Statuluĭ. Dacă Streinul Incoronat nu ar fi şters numele profesoruluĭ universitar, senatorul ieşan ar fi prestat jurămîntul de fidelitate Duşmanuluĭ neamuluĭ românesc, şi ar fi mărit numĕrul curtizanilor carĭ furnică în Palat.

In anul 1888, luna Octombrie, Gh. Mârzescu a luptat în Iaşĭ la alegerile generale alăturea cu radicaliĭ şi cu socialiştiĭ pe carĭ îĭ considera atuncĭ ca demnĭ şi bravĭ luptătorĭ, şi nicĭ de cum periculoşĭ societăţeĭ.

In anul 1891, luna Aprilie, tot acest Gh. Mârzescu tuna şi fulgera contra radicalilor şi contra socialiştilor, şi, cu fermecătoarea sa voce, jura pe soţie, pe copiĭ, pe tot neamul Mârzescu că, înainte de a închide ochiĭ, trebue să vază aceste două grupurĭ politice strivite, nimicite.

Destul pentru astăzĭ.

Intr'unul din numerile viitoare voiŭ reproduce cuvintele rostite în Senat de acest conspirator-monarhist asupra formaţiunilor nouĭ politice.

Alex. V. Beldimanŭ.

TELEGRAME

BERLIN, 24 Aprilie. — Camera a adoptat în a 3-a citire a legeĭ asupra industrieĭ compromisul propus de ministrul Berlepid, care restabileşte în parte stipulaţiunea respinsă în a doua citire în privinţa pedepsireĭ lucrătorilor în caz de rupere de contracte; legea s'a votat în urmă în întregul eĭ.

BRUXEL, 24 Aprilie. — Maĭ multe cartuşe de dinamită aŭ făcut explozie în faţa caselor de lucrătorĭ carĭ aŭ refuzat să ia parte la grevă, la Beyne, Hensay şi la Chateliwot; stricăciunile nu sunt considerabile; autorul atentatuluĭ în ultima localitate a fost arestat. Ordinea nu a fost încă turburată la Liège; cu toate astea, garda civică s'a convocat. Lumea se aştepta la o grevă generală, care ar isbucni Vinerĭ în tot basinul central.

BRUXEL, 24 Aprilie.—Ştirile din Liège anunţă că mineriĭ ar fi gata să reia lucrul, dar sunt înspăimîntaţĭ de agitatorĭ din carĭ cea maĭ mare parte sunt străinĭ şi pe carĭ se caută a se pune mâna.

BERLIN, 24 Aprilie.—După textul discursuluĭ Impĕratuluĭ Wilhelm reprodus de *Monitorul Imperiuluĭ*, frasa: „sunt singur stăpân în ţară“ nu s'a rostit.

PARIS, 24 Aprilie. — D. Cavaignac a fost ales raportor-general al bugetuluĭ.

BUENOS-AYRES, 24 Aprilie.—Deschiderea congresuluĭ s'a fixat pe Sâmbătă.

NOUL-ORLEANS, 24 Aprilie.—Marele Juriŭ a prezentat raportul sĕŭ asupra asasinăreĭ şefuluĭ de poliţie Hennessy şi a omoruluĭ italienilor.

??

Astă-zĭ D. Lascar Catargiu, prim-ministru al M. S. Domnitoruluĭ, Carol I la 1866 face parte din cabinet.

Il întrebăm dar:

Ce se face cu ceĭ 12,000 galbenĭ dăruiţĭ de Carol I prin scrisoarea Sa din 2 (14) Iunie 1866 adresată Ministruluĭ de culte C. A. Rosetti şi publicată în „Monitorul“ cu Nr. 118?

Care este aşezĕmêntul de binefacere fondat cu această sumă?

Dacă baniĭ s'aŭ capitalizat, cât reprezintă astă-zĭ suma dăruită?

FORTIFICAŢIILE

Aflu dintr'un izvor foarte sigur că fortul Nr. 3, înprejurul oraşuluĭ Focşanĭ, s'a cufundat până acum cu un **metru** *şi că se cufundă mereŭ.*

Sunt sigur că acest fort nu e singurul care se cufundă. Vor fi şi altele carĭ se prăbuşesc. Dar precum se ştie, nu este permis ziariştilor românĭ să viziteze forturile, pe când se permite acest lucru tuturor ofiţerilor şi spionilor streinĭ şi, în special, Nemţilor.

Mĕ mulţumesc decĭ că o întâmplare neprevĕzută a permis unuĭ amic al meŭ ca să intrevadă un colţ al mizerabiluluĭ gheşeft, care se ascunde sub vĕlul fortificaţiilor.

Milioanele stoarse cu sila din sudoarea poporuluĭ român nu numaĭ că sunt întrebuinţate pentru a satisface interesele streinilor; dar daŭ prilej Gheşeftaruluĭ Incoronat ca să ghiftuiască pe toţĭ pungaşiĭ cărora li s'a concedat furnisarea materialuluĭ pentru fortificaţiĭ.

Complicele luĭ Strussberg, Bleichroeder şi Ambron, Protectorul luĭ Grüsson şi al tuturor prinţişorilor calicĭ din Germania, este azĭ Patronul tuturor hoţilor, carĭ se îmbogăţesc din construcţia păcătoasă a fortificaţiilor, ce sunt o mişelească trădare naţională.

Voieşte oare D. Lascar Catargiu să stoarcă Parlamentuluĭ, ales de prefecţiĭ şi sub-prefecţiĭ sĕĭ, dintr'o dată toate milioanele necesare pentru a complecta această hoţie, această trădare naţională?

Vom vedea.

Românĭ! Daţĭ mereŭ milioanele voastre, căcĭ Carol I maĭ are mulţĭ pungaşĭ calicĭ în ţara Sa, pe carĭ vrea să-ĭ îmbogăţească jefuindu-ne pe noĭ.

Daţĭ, până veţĭ ajunge cerşetorĭ, şi atuncĭ fiţĭ sigurĭ că nu veţĭ căpăta măcar o lescaie de la Cămătarul, care vĕ este Rege şi căruia linguşitoriĭ îĭ pregătesc un alaiŭ colosal pentru 10 Maĭ.

A. V. B.

RUSIA ŞI TURCIA

CONSTANTINOPOL, 24 Aprilie.—Agenţia din Constantinopole anunţă că învoiala în afacerea din Kostroma se va confirma în curênd printr'o schimbare de note. Poarta consimte ca pe viitor bastimentele floteĭ încrucişătorilor ruseştĭ care poartă pavilionul de comerţ să treacă strâmtorile fără obstacole.

Dacă bastimentele conţin soldaţĭ saŭ material de resbel, Rusia va informa Poarta despre aceasta.

Atitudinea comandantuluĭ din Kavas se atribue uneĭ neînţelegerĭ; indemnitatea se va regula într'un mod direct între Poartă şi compania încrucişătorilor.

STUDENŢII LA SEVERIN

II

Lunĭ 22 Aprilie era ziua hotărîtă pentru şedinţa Congresuluĭ studenţesc serbo-român. La orele 10 a. m. şedinţa se deschide în Sala Apolo, sub preşedinţia studentuluĭ sêrb Nicola Voulkovich care e aclamat în unanimitate.

Preşedintele dă citire unuĭ mare numĕr de depeşĭ sosite din diferite părţĭ ale ţăreĭ şi din străinătate. Studenţiĭ Românĭ şi Sêrbĭ din diferitele Universităţĭ ale Austro-Ungarieĭ, Franţeĭ, Belgieĭ, etc., trimit felicitările lor.

Se citeşte o depeşă a Regenţeĭ sêrbeştĭ în numele minoruluĭ Rege Alexandru.

Toate depeşile sunt primite cu entusiazm şi aclamaţiune.

Preşedintele dă apoĭ cuvêntul D-luĭ Iliescu, student din Bucureştĭ, care în numele unuĭ grup democratic de studenţĭ Sêrbĭ şi Românĭ citeşte următoarea declaraţiune de principiĭ:

Facem următoarea declaraţiune: Inţelegem că înfrăţirea de azĭ va fi începutul lupteĭ comune contra prejudiţiilor ce s'aŭ sădit şi pe care le întreţine ignoranţa.

Impreună cu studenţimea cultă din Occident vom lupta pentru asigurarea adevĕrateĭ înfrăţirĭ, înfrăţire bazată pe egalitatea economică şi socială.

Numaĭ stabilind o confederaţiune a micilor popoare din Orient, vom putea ajunge la realizarea acestuĭ ideal.

Imediat după aceasta studentul Sêrb Miloş Stanoievich citi aceiaşĭ declaraţiune în limba sêrbă. Salve de aplauze salutară cetirea aceasta. D-l Andonovicĭ, profesor la Universitatea din Belgrad, luând cuvêntul spune că de oare-ce propunerea de maĭ sus vine de la un singur grup de studenţĭ, e bine să se maĭ citească şi o altă propunere, ca să se poată ast-fel discuta în contradictoriĭ.

D-l Mehedintz, student din Bucureştĭ, citeşte o propunere care dă şi soluţiĭ practice pe lângă principiile vagĭ, aşa spune între altele să se aleagă câte 5 delegaţĭ de fie-care Universitate din peninsula balcanică, carĭ să se întrunească în congres la Bucureştĭ şi acolo se va stabili în mod clar bazele lucrăreĭ în comun.

D-l Raschitsch, student sêrb, citeşte aceiaşĭ propunere în sêrbeşte şi o comentează.

Se dă apoĭ cuvêntul D-luĭ Romanescu, student din Iaşĭ, care pe lêngă altele propune că toţĭ studenţiĭ sêrbĭ veniţĭ în congres să fie declaraţĭ membriĭ corespondenţĭ aĭ *Asociaţieĭ generale a studenţilor din ţara noastră.*

Vorbeşte apoĭ studentul sêrb Dimitir Voinovich care face de asemenea o propunere după ce o desvoltă pe larg.

D-l Dimitrie Policrat, student din Bucureştĭ, într'o cuvêntare călduroasă, arată importanţa celuĭ întâĭ congres internaţional a 2 popoare vecine. Ne demonstră însemnătatea acestuĭ fapt şi pentru a consacra şi maĭ bine aceasta propune numirea uneĭ comisiunĭ de studenţĭ Sêrbĭ, Românĭ şi cetăţenĭ Severinenĭ carĭ să lucreze la ridicarea uneĭ statuĭ în Severin, în onoarea *Păceĭ* şi a *libertăţeĭ* şi în amintirea acestuĭ congres. Propunerea e primită în aplause.

Vorbeşte apoĭ D-l Nusicĭ Branislav, unul din poeţiĭ tinerĭ ceĭ maĭ de valoare a Serbieĭ. Cuvîntarea sa e plină de foc şi sinceritate, doreşte ca în faţa atâtor propunerĭ carĭ încurcă oare-cum spiritele, să se pronunţe cel puţin congresul pentru înfrăţirea popoarelor micĭ. Oratorul poet e acoperit de aplauze la fie-care frasă prin modul sĕŭ de expunere. Cuvîntarea sa a fost tradusă în extenso de D. Popovicĭ, profesor la şcoala sêrbo-slavă din Severin.

Maĭ vorbesc câţĭ-va şi se cere apoĭ închiderea discuţieĭ.

Preşedintele, conform uzuluĭ, dă cuvîntul D-luĭ Miron Sigalea, student din Iaşĭ, să vorbească în contra închidereĭ discuţiuneĭ, urmând ca D. profesor Andonovicĭ să vorbească pentru închidere.

D. Sigalea Miron arată că chestia e prea importantă pentru ca să se închiză discuţia în grabă. Zice că toate cele ce s'a vorbit, spune D-sa, se poate uşor ajunge la o concluzie votând maĭ întîĭ declaraţia ce a citit'o D. Iliescu, care să fie ca un fel de expunere de principiĭ, după care se va conduce congresul, şi în acelaşĭ timp să se alipească pe lângă aceasta propunerile D-lor Raschitch, Policrat şi Romanescu, carĭ sunt oare-cum partea analitică pe lângă cea întîĭ, care e partea sintetică saŭ generală. Una nu exclude pe cealaltă. Părerea D-luĭ Sigalea se admite cu aplauze. D. Andonovicĭ se raliază la ea. In consecinţă se închide discuţiunea şi se votează *moţiunile combinate.*

Cum voiŭ căpăta o copie de pe procesul-verbal îl voiŭ trimite ca să vedeţĭ cum a fost combinată moţiunea. In aplause unanime se votează moţiunea. După aceasta se dă cuvîntul D-lor profesorĭ universitarĭ Ureche şi Tanoviceanu.

Cel întâĭ într'o cuvîntare viguroasă arată lupta ce aŭ urmat'o împreună Sêrbiĭ şi Româniĭ în veacul de mijloc şi decĭ necesitatea ce li se impune de a lucra şi acum în comun pentru conservarea naţionalităţeĭ lor. Bătrânul profesor e aplaudat în mod frenetic.

D. Tanoviceanu, profesor universitar la Iaşĭ, critică cu drept cuvînt politica exclusivistă şi şovinistă a Ungurilor şi îndeamnă tinerimea să meargă înainte pe calea începută. D-sa a fost viŭ felicitat şi aplaudat.

Ora fiind deja înaintată, şedinţa se ridică în aplausele şi entusiasmul unanim şi în strigătele de *Trăiască Serbia! Trăiască România!* E ceva grandios, ţi se umple inima de bucurie şi mulţumire vĕzênd desfăşurarea unuĭ entusiasm sincer la o tinerime viguroasă şi puternică.

Tot congresul a avut un caracter democratic. După congres s'a ţinut banchetul, dar despre aceasta voiŭ scrie mâine.

Severin. E. N.

Ştirĭ diverse

LONDRA, 24 Aprilie. — D. Werney, deputat, acuzat de atentat la morală, a a fost osândit la un an de închisoare.

PETERSBURG, 24 Aprilie. — Cu ocazia serbătoareĭ Sf. Gheorghe, prinţul de Muntenegru a primit colonia muntenegreană şi pe cea sêrbească, pe ministrul Serbieĭ Vuicĭ, pe reprezentantul sêrb Petronievicĭ şi pe ofiţeriĭ sêrbĭ.

Dintre aceştĭ ofiţerĭ 4 vor intra la şcoala de rĕsboiŭ; ceĭ-lalţĭ vor fi ataşaţĭ la corpurĭ de trupe la Moscova, Odessa, Kiev, Şarkov.

BINE COMBATE!...

Ziarul palatist-concentrat *Timpul*, astăzĭ devenit catargist, de când D. N. Filipescu s'a ales ca guvernamental, îşĭ pune în minte să discute sufragiul universal, şi încă să'l combată. Slobod este ziarul reacţionar să combată tot ce ştirbeşte şi atinge privilegiile claseĭ dirigente; de cât un lucru: să aducă măcar unele argumente serioase contra, ca să fie posibilă discuţia...

Aşa, ca să aducĭ motivul că astăzĭ la colegiul al IIĭ-lea alegerea o face notarul, primarul, pomoşnicul şi subprefectul conform instrucţieĭ primite de la prefect şi acesta de la Ministerul de interne, şi să te pronunţĭ contra sufragiuluĭ universal, e o culme, o copilărie, e ridicul, mon cher Nicu!

D-voastră ar trebui să ştiţĭ că dacă astăzĭ e posibilă corupţia şi intimidarea e tocmaĭ din cauxa colegiilor restrînse. Oare colegiul I, cultul colegiŭ I, e maĭ independent de cât al IIĭ-lea? Toată lumea ştie că nu. Pentru a recunoaşte con-

fundarea colegiilor în unul singur ca un remediŭ al corupţieĭ şi intimidăreĭ, nu trebue mare tenziune de cugetare şi totuşĭ D-niĭ de la *Timpul* nu o pot înţelege...

Ar fi poate multe de adaus în privinţa sufragiuluĭ universal şi a arăta insuficienţa *Timpuluĭ* în asemenea materiĭ, dar aşteptăm ca ziarul reacţionar să maĭ reflecteze, să combată articolele noastre din *Adevĕrul* şi să maĭ aducă alte argumente maĭ serioase.

Până atuncĭ ne vom mira de naivitatea neprefăcută a *Timpuluĭ* că azĭ avem sufragiul universal şi vom admira sinceritatea naivă a D-luĭ Nicu Filipescu, care mărturiseşte că s'a ales în aceleaşĭ condiţiĭ ca Dobrescu-Chitanţă. **D.**

CONSILIUL COMUNAL
şi
Lucrătoriĭ din Paris

PARIS, 24 Aprilie. — Consiliul municipal din Paris a adoptat cu 37 voturĭ contra 3 o ordine de zi care condamnă sistemul de prevenţiune aplicat de Ministrul de interne revendicărilor lucrătoare, care admite deliberarea în privinţa amnistieĭ şi o lege care organizează dreptul de manifestaţie şi care blamează pe prefectul de poliţie.

Consiliul a maĭ votat o sumă de 10,000 francĭ pentru familiile victimelor din Fourmies; a emis în fine dorinţa ca să se acorde o pensie familiilor victimelor şi ca copiĭ lor să fie crescuţĭ cu cheltuelile Statuluĭ.

DENUNŢAREA ABUZURILOR
de la
Serviciile Publice

Intre alte cestiunĭ carĭ interesează în primul rînd *Adevĕrul*, este şi posiţiunea şi soarta funcţionarilor publicĭ, care nu numaĭ că lasă mult de dorit, dar sunt atarĭ că din acest punct de vedere ţara noastră poate fi înfăţişată ca una cu o organizaţiune cu adevĕrat orientală.

Ast-fel, între alte neajunsurĭ de care suferă funcţionariĭ, ceĭ inferiorĭ maĭ ales, este şi absoluta desconsiderare din partea superiorilor, desconsiderare care atinge culmea maĭ ales când aceştĭ cetăţenĭ, carĭ sunt maĭ în stare de a cunoaşte cestiunile de interes public, îşĭ permit a se amesteca în administrarea generală a serviciuluĭ de care depind, şi maĭ cu seamă în manipularea banilor.

Dacă aceştĭ funcţionarĭ îndrăznesc a face o denunţare publică despre relele şi despre abuzurile ce ajung a cunoaşte, sunt îndată, dacă nu destituiţĭ, cel puţin persecutaţĭ, batjocoriţĭ şi ponegriţĭ, făcêndu-se tot-d'odată de către ceĭ în drept tot posibilul pentru ca denunţarea să cadă în apă; iar dacă acea desvelire a relelor şi a abuzurilor ce funcţionarul inferior descoperă, este adusă la cunoştinţa superiorilor pe cale confidenţială numaĭ, atuncĭ este sigur că afacerea e făcută muşama de la început chiar şi tot aşa de discret cum s'a şi făcut, fără însă ca denunţătorul să fie scutit de persecuţiĭ.

Iacă cum se rĕsplăteşte onestitatea şi interesul ce un cetăţean are pentru lucrul public! Şi să ne maĭ mirăm că lipseşte la cea maĭ mare parte dintre funcţionarĭ interesul pentru serviciile publice. Pricina este nu numaĭ că lipseşte îndemnul, ba încă ceĭ de sus, prin purtarea lor, provoacă şi descuragiarea.

Zilnic se observă acest lucru, şi prin urmare el ne maĭ fiind un secret pentru nimenĭ, fie pentru toţĭ funcţionariĭ eĭ înşuşĭ, fie pentru public, ne dispensăm pentru azĭ de a maĭ cita exemple.

Ceea ce ne preocupă pentru acum, este mijlocul prin care am putea para la acest rĕŭ, a căruĭ urmare este dublă: maĭ întîĭ că se descuragiază funcţionariĭ, carĭ, după cum spuserăm maĭ sus, sunt maĭ mult ca orĭ-care altul în poziţiune de a cunoaşte relele ce bântue serviciul public, şi al doilea, că lucrul public suferă din ce în ce maĭ mult din consecinţele aceste stărĭ de lucrurĭ.

Ce e dar de făcut? Daca ne este ertat a spune ultimul cuvînt asupra acesteĭ cestiunĭ, cel maĭ bun mijloc, pentru cât-va timp, ca să eşim din această stare de lucrurĭ, este ca de azĭ încolo funcţionariĭ să nu maĭ risce a aduce de-a dreptul la cunoştinţa şefilor lor abuzurile ce descoperă, ci să le depună în mâinile sigure şi doritoare de binele public, ale preseĭ.

CRONICĂ

Un revizor dinastic

La Severin studenţiĭ noştri
Cu studenţĭ sêrbĭ s'aŭ întâlnit,
Şi-acolo, fără vorbă multă,
S'aŭ pus pe chĭef, şi-aŭ chĭefuit!

—x—

Un revizor [1] *ce printre dênşiĭ*
Din întêmplare se afla,
Şi care maĭ pre sus de-orĭ cine
Imaginaţie avea;

—x—

Se scoală 'n mijlocul tăcereĭ,
Şi cu un glas de melodramă
Propune brusc să se trimeată
Luĭ Carol neamţu-o telegramă.

—x—

Maĭ toţĭ studenţiĭ vor să facă
Un zgomot lung de protestărĭ,
Dar revizorul de mânie
Se umflă 'ngrozitor din nărĭ.

—x—

Atuncea câţĭ-va îĭ iaŭ parte,
Nedemnĭ şi eĭ tot ca şi el,
Şi la moment cu 'nverşunare
Compun o telegramă-astfel:

—x—

„Rezboinic căpitan, la Plevna
„Tu aĭ făcut mare isprava!
„Stos nogo, bre, la tine este
„Ceapcân, nu tucana la glava!"

—x—

Cum a primit Regele nostru
S'a minunat ca într'un vis,
Iar revizoruluĭ dinastic
Rĕspunsu-acesta ĭ-a trimis:

—x—

„Rog dumnă-foastră dacă poate
„La Sârbschi dobitoh să vînză
„Zwei pantalonĭ cârpiţĭ la spate
„Si drei burdufele de brânză!"

Tradem.

1) Stăncescu.

INFORMAŢIUNI

Se vorbeşte că pe ziua de 10 Maĭ se vor face următoarele mutărĭ şi avansărĭ de generalĭ:

Generalul Radovicĭ, comandantul corpuluĭ 4 de armată, va trece la corpul 1.

Generalul Racoviţă va trece de la corpul al 3-lea la al 4-lea.

Generalul G. Angelescu actualul comandant al corpuluĭ 1, va fi numit general de divizie.

Generalul Pencovicĭ, comandantul divizieĭ a 5-a de Buzĕŭ, va fi înaintat comandant al corpuluĭ 3 de armată

De asemenea Ministrul de rezboĭ, colonel Jacques Lahovary, va fi înaintat la gradul de general.

Şi la maĭ mare!...

—✠—

Se vorbeşte că D. Tr. Djuvara, Ministru plenipotenţiar, agent diplomatic al RomânieĬ la Sofia, va fi numit secretar-general la Ministerul de externe, iar în locul D-luĭ Djuvara va fi numit D. J. Papiniu, directorul divizieĭ consulare.

—✠—

Flotila va forma în viitor o divizie de mare. Această divizie se va compune din încrucişătorul *Elisabeta*, bricurile *Mircea* şi *Bistriţa* şi din toţĭ torpiloriĭ, va vizita porturile Măreĭ Negre.

Colonelul Murgescu, comandantul flotileĭ, va avea comandamentul divizieĭ.

—✠—

Contele d'Aubigny, numit delegat al Francieĭ în comisiunea europeană a Dunăreĭ, înlocuind pe marchizul de Reverseaux, care se va duce în locul sĕŭ în Cair, a sosit Vinerea trecută; el se va duce la Galaţĭ ca să prezideze sesiunea de primă-vară, căcĭ fie-care din delegaţĭ este şi preşedinte la rândul sĕŭ.

—✠—

Duminecă la 28 Aprilie la orele 9 seara, va avea loc, în Sf. biserică Domniţa Bălaşa, căsătoria D-luĭ Neagoe Radu Văcărescu fiul D-luĭ Teodor Văcărescu, cu D-şoara Elena S. Casotti.

Suntem sigurĭ că toată societatea bucureşteană se va grăbi a asista la această ceremonie dovedind ast-fel atât tinerilor căsătoriţĭ cât şi părinţilor lor, simpatia de care se bucură.

—✠—

Maĭ multe ziare din Capitală anunţă că D. C. G. Costaforu, directorul ziaruluĭ *Bucarest*, ar fi în ajun de a primi prefectura judeţuluĭ Constanţa.

Ziarul sĕŭ în numĕrul de ierĭ desminte această ştire. Ne pare bine că D. Costaforu este aşa de hotărît, în cât să nu primească prefectura judeţuluĭ Constanţa, dar chiar nicĭ o altă prefectură ce i s'ar oferi, după cum sună desminţirea.

Şi ne pare bine de aceasta, căcĭ sperăm că D. C. G. Costaforu ne va ajuta să deslegăm enigma cu cele 12,000 de galbenĭ.

—✠—

Astăzĭ se face în ţară alegerea de delegaţĭ pentru colegiul al treilea de consilierĭ judeţenĭ.

—✠—

Inalta Curte de Casaţie şi Tribunalele din Bucureştĭ îşĭ vor reîncepe lucrările Lunĭ 29; până atuncĭ sunt în vacanţă, însă grefele lucrează spre a fi în curent cu hârtiile rĕmase în întârziere.

—✠—

Actualmente se află în institutul D-luĭ doctor Babeş, 56 de persoane muşcate de câinĭ turbaţĭ.

Tratamentul tuturor acestor pacienţĭ se urmează cu mult succes.

Din aceste 56 de persoane sunt 26 veniţĭ din Austria.

—✠—

La Teatru Naţional sunt vacante două locurĭ de societarĭ.

Recomandaţiile curg de pe acum şi suntem sigurĭ că artiştii meritoşĭ vor fi lăsaţĭ la o parte spre a a se face loc favoriţilor direcţieĭ precum s'a făcut în tot-d'auna până acum.

—✠—

D-nu P. V. Grigoriu, din Iaşĭ, ne trimite şi ne roagă să publicăm declaraţiunea următoare:

O necuviinţă necalificabilă *impusă* ca rectificare în ziarul *Radicalul*, mĕ pune în trista situaţiune a face opinieĭ publice următoarea declaraţiune: Cu prilejul alegerilor, am crezut de interes obştesc a publica un articol în suplimentul Nr. 6 al acestuĭ ziar sub titlul de *o trebuşoară curată* articol care trata un subiect de domeniul coduluĭ penal şi care este scris de mine, din propria mea impulsiune pentru a edifica pe toţĭ concetăţeniĭ meĭ alegĕtorĭ asupra moralităţeĭ unor indivizĭ pomăzuiţĭ ale solicita votul şi a fi aleşĭ deputaţĭ de poliţie; declar decĭ că conţinutul aceluĭ articol şi respunderea o accept eŭ singur personal.

Acest articol, din cauza crudelor adevĕrurĭ divulgate abia sub o formă vagă şi în care nu se pomenea numele absolut al nimĕruĭ, mĭ-aŭ atras, din partea celor cu musca pe căciulă, fiind oamenĭ protejaţĭ şi aleşĭ de ocârmuire, cea maĭ infamă rĕsbunare poliţienească, adică, aŭ găsit şi tocmit şapte ţiganĭ, bătăuşĭ de meserie în serviciul actualeĭ şi a orĭ-căreĭ poliţiĭ, spre a mĕ provoca, ataca şi snopi în bătae pe uliţă. Aceştĭ ţiganĭ nenorociţĭ, angajaţĭ cu plată ca să atenteze la viaţa mea, ziua mare, de către banda cinstiţilor bărbaţĭ politicĭ, vizaţĭ prin articolul meŭ, s'aŭ achitat de a lor delicată misiune atacându-mĕ chiar pe str. Golia, pe trotuar, lângă uşa caseĭ de economie, pe la orele 12, ziua mare!...

Neputênd pune mâna pe mine şi scăpând numaĭ cu o izbitură de umĕr, aceĭ şapte ţiganĭ, plătiţĭ ca să mĕ bată, m'aŭ urmărit până la Hala de B-re; aci nenorociţiĭ s'aŭ postat în grădina primărieĭ, m'aŭ pândit câte-va ore apoĭ pe la colţurile stradelor şi alte rĕspîntiĭ; dupe ce am avertizat parchetul că sunt dispus a îmĭ apăra viaţa cu revolverul, acestor şapte ţiganĭ, din care unul se numeşte Ion Grassu, li s'a poruncit de către autoriĭ intelectualĭ, să se retragă.

In această posiţie de luptător în partidul radical mĕ găseam, când trimisesem ziaruluĭ nostru informaţia, narând faptul şi când, ca culme, vĕd în locul informaţieĭ mele, o rectificare nedemnă prin care tocmaĭ eŭ, membru al partiduluĭ radical şi colaborator la *Radicalul*, mĕ vĕd batjocorit, înjosit şi desaprobat de către acest ziar. Această rectificare conţine cele maĭ grosolane minciunĭ dictate autoruluĭ eĭ de frică şi poltronul care a scris'o din neavuabile motive şi impus'o *Radicaluluĭ*, se găsea ameninţat de un duel în caz de refuz; sunt constrîns a face această declaraţiune, fără a mĕ întinde în cele-lalte detaliurĭ, pentru că neroada rectificare a lovit în demnitatea mea de om şi de membru al unuĭ partid pentru ale căruĭ umanitare principiĭ lupt alăturea cu şeful meŭ de la apariţiunea primuluĭ Nr. al ziaruluĭ *Lupta*.

Sunt bine convins că atât şeful partiduluĭ radical cât şi majoritatea oamenilor de bine ce'l alcătuesc, nu pot împărtăşi *imprudenţa* pentru ca să nu zic infamia, ce autorul rectificăreĭ în cestiune şĭ-a permis să publice, din instinct de conservaţiune, pe socoteala mea.

Am ţinut să fac această declaraţiune pentru a vĕrsa numaĭ o parte din adevĕrata lumină ce se cuvine asupra rectificăreĭ ce mĕ obijdueşte aşa de puţin cavalerească din partea unuĭ fost amic personal şi conluptător politic!

Petru V. Grigoriu

Ştirĭ telegrafice

PARIS, 24 Aprilie. — Comisiunea vămilor a decis să reducă şi ea taxele asupra făineĭ care va fi fixată la 6 francĭ.

BERLIN, 24 Aprilie.—*Monitorul Imperiuluĭ* anunţă că negocierile austro-germane în privinţa modificărilor de introdus în regulamentul de exploatare a drumuiuĭ de fer aŭ luat sfîrşit azĭ, de oare-ce s'a stabilit acordul asupra punctelor principale.

PARIS, 24 Aprilie.—Reducerea taxelor asupra grîuluĭ (3 fr.) şi asupra făineĭ va rĕmâne în vigoare în timp de un an cu începere de la data promulgăreĭ legeĭ care va fi votată în această privinţă.

PARIS, 24 Aprilie.—Un servitor al caseĭ din strada Berry unde s'a produs o explosie la 1 Maĭ, a găsit sub o grămadă de cărbunĭ, două tuburĭ de metal carĭ păreaŭ că conţine nitro-glicerină.

LONDRA, 24 Aprilie. — D. Stern, gladstonian, a fost ales la Stowmarket în locul D-luĭ Green, decedat, conservator.

BERLIN, 24 Aprilie. — Se află din sorginte autentică că avênd în vedere situaţiunea pieţeĭ, împrumutul rusesc 3 la sută va fi amânat.

WASINGTON, 24 Aprilie. — Se asigură că ministrul Statelor-Unite în Kili a primit ordinul să ofere mijlocirea sa ambelor părţĭ. In afară de Francia şi de Brasilia alte republice s'ar maĭ fi înţeles pentru a interveni între insurgenţĭ şi guvernul din Kili în interesul principiilor republicane.

Lista de subscripţiune pentru ridicarea unuĭ monument naţional în oraşul Ploeştĭ, spre amintire vitejilor vînătorĭ din Batalionul al II, căzuţĭ în rezboiul din 1877 (78).

(Va urma) Total . 404.00

RENÉ MAIZEROY

Sărutarea d'întâĭ

ISTORII DE ERI ŞI DE AZI

O iubea cu nebunie, cu nespusă delicateţe de sentiment, cu focul unuĭ evlavios care 'şĭ-a tocit genuchile la picioarele aceluiaş idol, care se consumă cu speranţa vecĭnicelor bucuriĭ. Puindu'şĭ mâna în mâna eĭ cu jurămîntul ca să fie tot-d'auna al eĭ, s'o adore din zi în zi maĭ mult, el îşĭ împlinise dorinţa cea maĭ scumpă, atinsese acea culme de fericire pe care omul abia cutează s'o viseze în ceasurile de nostalgiĭ amarnice.

Şi fiind-că el ştiuse bine că toată viaţa amoroasă atârnă numaĭ de îmbrăţişarea d'întâĭ, că o femee nu uită dulcele minut când se dă, când tresare sub sărutările despotice ale soţuluĭ, când află într'o suferinţă aşa de scurtă, aşa de iute urmată de deliciĭ, secretul care 'ĭ neliniştește inima eĭ de fată tînĕră. Iacob Violaine n'a voit să defloreze această sensaţiune unică în banalitatea rece a vre-uneĭ camere de hotel cu tapetul ieşit de soare, cu patul pe care atâţia alţiĭ aŭ dormit, aŭ plâns, şi-aŭ lipit buzele de buze lacome de sărutărĭ şi bogate în minciunĭ.

Fugind de acele adio caraghioase, de vorbele deşarte carĭ enervează şi desconcertează, la mijlocul meseĭ, Marta, îmbrăcată în costum de voiaj, aŭ fugit amîndoĭ, zapăciţĭ, par'că plinĭ de frică să nu scape trenul, aŭ închis repede uşa careteĭ care 'ĭ ducea în trapul mare al cailor în aleia Păduri Bulonieĭ.

Voiaj repede când abia avură vreme să se sărute de cincĭ-şase orĭ foarte cu drag, să 'şĭ spue că se idolatrizează, să se amorţească în căldura careteĭ ale căruĭ geamurĭ eraŭ ridicate, acoperite cu o brumă opacă şi care s'a terminat ca o surpriză feerică pentru mireasa fru-

---

FOIŢA ZIARULUI „ADEVĔRUL" (115)

CHARLES MEROUVEL

MORŢI ŞI VII

XXIII

Pe urme

Hanul pus subt patronagiul eĭ este locul unde se întîlnesc toţĭ desculţiĭ, vagabonţiĭ şi ţiganiĭ carĭ circulă de la Milan la Bergam.

Insă locul e vesel ca şi ţinutul.

In curte, un izvor care ţîşneşte din pământ, umple un basin de marmură şi formează un pîrîŭ care se pierde în câmpiĭ cu porumb, cu vie şi cu mure.

A treia zi dupe plecarea luĭ George din Courbevoie, dupe ce vorbise cu maiorul Campayrol, se opri la poarta hanuluĭ o trăsură trasă de doĕ dobitoace carĭ semĕnaŭ foarte mult cu nişte catîrĭ, dar care trebuiaŭ să fie de sigur caĭ.

Intr'o sală plină de fum, la o masă, jucaŭ cărţĭ şi beaŭ şi vorbeaŭ vreo şase oamenĭ din partea loculuĭ şi colportorĭ.

Un câine mare roşu se sculă mîrîind dupe prispa unde se 'ncălzea la soare pentru ca să lase să treacă moşafirul.

Când intră toţĭ ochiĭ se pironiră pe el.

Vezĭ că nu semăna cu muşterii d'acolo.

Era înbrăcat curat, era nalt, uitătura îĭ era mândră şi aerul întunecat.

— Vorbeşte cineva franţuzeşte pe aci? întrebă el.

Unu dintre ceĭ care jucaŭ cărţĭ, un om bărbos şi oacheş, de vreo 40 de anĭ, rĕspunse:

— Eŭ.

— Cine eştĭ d-ta? zise necunoscutul pâşind spre dînsul.

— Un biet hamal care am numaĭ un picior. Am avut norocul să pierd piciorul celălalt în Marsilia pe când descărcam un vapor, şi trăesc dintr'o pensioară pe care 'mĭ-o daŭ din pricina piciioruluĭ.

— Vreĭ să câştigĭ doĭ napoleonĭ slujindu'mĭ de tălmacĭ?

— Eştĭ generos ca un prinţ. Te aş sluji şi pentru maĭ puţin, numaĭ ca să te îndatorez, Escelenţă! zise Italianul.

— Isprăveşte'ţĭ jocul şi te aştept.

Rentierul cu piciorul de lemn asvîrli cărţile şi se sculă.

— Sînt al d-tale, zise el. Vĕd că timpul d-tale e maĭ scump decât al meŭ şi nu vreaŭ să te fac să'l pierzĭ.

George Dambert—fiindcă el era, se înseninâ cum se cade şi zise:

— Aci este hanul Madoneĭ?

— Da, domnule, şi ca probă poţĭ să vezĭ pe Fecioara afară.

— Hanul ĕsta n'a fost ocupat într'o vreme de un Luco Solari?

— Nu ştiŭ, domnule.... Multă vreme e d'atuncĭ?

— Cincĭsprezece saŭ şaĭsprezece anĭ.

— Eram în Franţa p'atuncĭ, acĭ am venit numaĭ de şase anĭ. Pe proprietar îl chiamă Carlo Palma.

— Unde este?

— La câmp, însă nevasta luĭ e acasă.

— Vreĭ s'o rogĭ să vie să vorbească cu mine?

Drept rĕspuns, invalidul strigă:

— Leona!

— Viŭ!

Peste doĕ minute, o femee de vreo 45 de anĭ, care arăta de 60, ieşi dintr'o bucătărie şi Dambert îĭ zise:

— Am putea să dejunăm, eŭ, vizitiul şi tovarăşul ĕsta?

Omul cu piciorul de lemn tălmăci întrebarea şi afacerea se regulă uşor, cu atât maĭ mult că ea întrebând pe strein:

— Ce doreşte să mănînce?

El rĕspunse:

— Tot ce veĭ voi!

Masa fu repede pusă şi ulciorul cu vin, care fu pus lângă pilaf, aduse un zîmbet de mulţumire în obrazul bietuluĭ şchiop.

Tocmaĭ în momentul acesta veni şi cârciumarul de la câmp şi invalidul îl chemă cu un semn.

— Francezul ĕsta ar vrea să 'ţĭ vorbească, Carlo, zise el. Te roagă să dejunezĭ cu dînsul. Il îndatorezĭ.

Hangiul nu aşteptă să fie rugat.

El era cam de o vîrstă cu nevasta sa

O slujnică măruntică neagră ca o cioacă, rĕspundea muşteriilor.

Când s'aşeză streinul la masă cu cârciumarul, cu hamalul şi cu vîzitiul, un închirietor de caĭ din Milan, deschise vorba îndată.

— Aci şedeaŭ, acum vreo doĕzecĭ de anĭ Luco Solari şi nevasta sa Simonetta?

— Da.

— Ce s'aŭ făcut?

— Aŭ murit. Luco bea toată ziua şi pe Simonetta a trîntit'o frigurile.

Poţi să le vezĭ mormântul şi azĭ în cimitir.

— Hanul ĕsta era al lor?

— Nu se ştie cum aŭ putuţ să 'l cumpere, fiindcă eraŭ slugĭ maĭ nainte. Se zicea că o rudă, slujnică la ducesa care are castelul Montalto, colo în sus, le dăduse banĭ. I-aŭ tocat ca nişte proştĭ. Casa a fost vîndută pe nimic şi am cumpĕrat'o noĭ.

— N'aŭ lăsat nicĭ o avere?

— Aŭ lăsat numaĭ datoriĭ.

— N'aveaŭ copiĭ?

— Doĕ fetiţe, Iĭ era milă cuiva când le vedea cum eraŭ de părăsite şi fără pâine.

— Ce s'aŭ făcut fetiţele?

— Aŭ fost luate de o trupă de muzicanţĭ din Tyrol.

— Şi d'atuncĭ până azĭ?...

— Nu s'a maĭ auzit nimic despre ele.

Slujnica aduse arrosto, o friptură de viţel care ar fi fost de ajuns pentru o duzină de flămânzĭ, şi o farfurie mare cu funghi, un fel de ciupercĭ grase prăjite în unt.

Cârciumăreasa trata bine pe domnul strein a căruĭ figură inspira încredere şi a căruĭ punga era negreşit grasă.

Mosafiriĭ luĭ George Dambert mîncaŭ cu poftă. El însă abia gusta.

I se strânsese inima gîndindu'se că poate fata luĭ fusese luată de muzicanţĭ.

— Fetele astea eraŭ ale luĭ Luco şi a Simonetti? întrebă el.

Indată ce facu el întrebarea aceasta, un corp lung şi slab, cu un cap ciudat, un fel de craniŭ de struţ, turtit şi chel, cu un nas ca un plisc şi cu o bîrbie îngustă, se ridică puţin de pe scaunul pe care şedea la un colţ cu o farfurie de macaroane dinainte şi cu o bucată de pâine nedospită.

Ochiĭ luĭ rotunzĭ examinară curios pe streinul acesta care nu semăna de fel cu muşterii obişnuiţĭ aĭ cârciumi.

— Nu eram prin părţile acestea atuncĭ rĕspunse cârciumarul, şi istoriile acestea sînt vechĭ, însă aĭ putea să afli de la popă. Ş'apoĭ, sînt registrele parohieĭ unde este scris.

Corpul cel lung cu capul de struţ se sculă în picioare şi 'şĭ trase masa lângă a streinuluĭ.

(Va urma)

moasă. Un foc frumos care pâlpâia în sobă, obloanele ferestrelor închise, lămpile luminând cu o lumină dulce mobilele, masa cu mâncarea pentru doĕ persoane, și perinile cu dantele puse una lângă alta așteptând dragostea.

Și Marta, cu aerul uneĭ cuceritoare, a luat îndată în stăpânire toată casa, cu rîsete vesele carĭ semĕnaŭ cu o sonerie argentină de clopote trase pentru o sĕrbătoare, exclamărĭ de pensionară în vacanță care sare și fuge ca un mânz slobod în livede, s'a înfășurat într'un capod de dantele și șĭ-a pus niște papucĭ micuțĭ în carĭ 'ĭ jucaŭ picioarele-ĭ încălțate cu ciorapĭ negri.

Iĭ zicea mereŭ, cu brațele dupe gâtul luĭ, uitându-se în ochiĭ luĭ cu o privire extaziată, și șezênd ca un copil pe genuchiĭ luĭ:

Ce drăguț este la noĭ! Ce fericită sunt că sunt nevasta ta!

*

Și pe când mâncaŭ din farfuriile de Saxonia, pe când bea ea *liebfraumilch* nebunește, fără să bage de seamă că se îmbată, Iacob, cu seriozitatea unuĭ sufragiŭ, ca să'ĭ facă plăcere, schimba talerele, o servea, umplea paharele.

Pe urmă, la gura sobeĭ, în tăcerea mare a nopțiĭ, se apropiară unul de altul, și îșĭ spuseră încet aceleașĭ lucrurĭ, întrerupându-se din când în când fiindcă găseaŭ sărutărĭ maĭ bune de cât cele maĭ divine frase.

Și ceasurile treceaŭ unul dupe altul, și patul, marele pat virgin în care până în acea primă auroră de amor nu se întinsese nimenĭ, nu 'șĭ potolise setea de iubit, nu înlănțuise cu brațele'ĭ înțepenite vre-un corp alb și trandafiriŭ care leșină și pe care'l scutură fiorĭ de bucurie, patul cu plapăma aruncată puțin la o parte îĭ tulbura și 'ĭ atrăgea.

Iacob zise cel d'întîĭ, aproape cu sfială:

— Nu eștĭ obosită, scumpa mea iubită, e așa de tîrziŭ?

*

Când fuse ea în pat, — lămpile eraŭ micșorate — el intră iar în cameră.

Și tremura și el ca și ea de dorință și de frică, credea că visează.

Nu maĭ schimbară nicĭ o vorbă. Gurile lor se stîlciseră îndată, ciocnite într'o mîngâere delirantă.

Marta nu maĭ avea conștiință de ce făcea, nu'șĭ maĭ aducea aminte nicĭ de prezent, nicĭ de trecut, se simția dusă par'că de un vîrtej de vînt care zmulge frunzele, care rupe copaciĭ, care sparge talazurile.

Era o agonie acută și delicioasă a fințeĭ eĭ, o moarte lentă, aproape crudă, dar cu nespusa bucurie a extazuluĭ care se revarsă din inimă, bucuria de ce e Noŭ, triumful că a nimicit cu o sărutare puterile unuĭ bărbat, că este ea Victorioasă, că'l ține acum ca pe un puĭ, zdrobit de oboseală pe care încetul cu încetul îl înviorează iar mîngâerile de muncă.

*

Focul se stingea.

Aerul era cald și dulce ca în Iunie, când migdaliĭ pierd florile și când semĕnăturile undulează ca și apa unuĭ lac. Camera părea o capelă misterioasă unde se ascund culturĭ ciudate abolite. Fustele lămpilor acopereaŭ patul cu o umbră nesigură.

Și Iacob, în brusca luĭ prostrație, se înbăta de o ast-fel de bucurie, era așa de fericit că trăește în cât, deodată, se sperie de ziua de mâine și zise cu o durere cumplită, închizênd pe Marta în brațele luĭ ca în niște lanțurĭ:

— Ah! spune'mĭ, numaĭ pe mine o să mĕ iubeștĭ?

Spartali.

BABELE LUI MARTE

(BALADA)

Nouĕ babe rapăne
Staŭ pitiș d'o parte
Descântând menirile
Zilelor luĭ Marte.

Și rîdeaŭ cu hohote,
Babele spurcate
Scuturându-șĭ pletele
Umede pe spate.

Că veneaŭ cu viscolul
Fulgiĭ de ninsoare,
Iar pămêntu 'n negură
S'ascundea de soare.

Austrul și Crivĕțul
Cântă din cimpoaie,
Cântecul lor seamănă
Cântec de rĕsboaie.

Corbiĭ vin cu tabăra
De pe piscurĭ 'nalte,
Babele se gudură
Și încep să salte.

„Aleo! baba Draculuĭ,
Erĭ fu zi cu soare,
Ș'azĭ mĭ-înghiață sângele
De ger și ninsoare!

Pe câmpie viforiĭ
Se 'mpung în rĕsboaie,
Austrul și Crivĕțul
Cântă din cimpoaie.

Babele rîd vesele
Și încep să joace,
Și pe ghiață tălpile
Fac mereŭ să toace.

Vêntul face clopotul
Să jelească 'n turlă,
Imprejurul satelor
Lupiĭ noaptea urlă.

Droie, droaie treeră
Cu ochĭ plinĭ de focurĭ...
Vaĭ de cine 'ntârzie
Prin acele locurĭ!

„Aleo! baba draculuĭ,
Fugĭ, d'aci, te cară,
Că maĭ toate oile
Lupiĭ le mâncară!

„Se usucă mugurii,
Câmpul se pălește,
Unde calcă babele,
Iarba nu maĭ crește...“

Austrul și Crivĕțul
Cântă din cimpoaie,
Florile copacilor
Pică pe gunoaie;

Dar pe cerurĭ soarele
Cu senin iar vine
Și-șĭ întinde razele
De căldură pline.

Primăvara fragetă
Se întoarce'n țară,
Și din ghiara babelor
Îșĭ ia tronul iară.

Babele fug repede
Și se duc departe,
Dar dă'n seama berzelor
Zilele luĭ Marte.

G. Baronzi.

Liga pentru Unitatea de cultură a Românilor

Lista de subscripție a ziaruluĭ *Adevĕrul*:

Suma din urmă leĭ . . 1606.00

(Va urma) *Total leĭ 1606.00*

Ultime Informații

In contra D-luĭ Dim. Sturza, fost Ministru, judecătorul de Instrucție Cabinetul III, a lansat un mandat de aducere, pentru a fi interogat în chestia doliuluĭ clubuluĭ liberal cu ocazia morțeĭ luĭ Meschiu.

Se știe că D. Sturza a refuzat să se prezinte înaintea judecătoruluĭ de instrucție pentru a depune ceia ce știe. Nevenind la întâiul apel, conform legeĭ D-sa va fi adus cu forța publică mâine Vinerĭ 25 ale curenteĭ.

—✠—

D. Lascar Catargiu, ministru de interne, ne fiind încă restabilit, un consiliŭ de miniștri se va ține la D-sa acasă astă-zĭ la orele 4.

—✠—

Bătrânul și tot-d'auna tînĕrul la vorbă profesor Universitar Nicolae Ionescu s'a retras la pensie.

Ministerul a și publicat concurs.

—✠—

Mercurĭ, 24 Aprilie, D. G. Mumuianu, student, a făcut comunicărĭ comitetuluĭ secțieĭ de Argeș a ligeĭ pentru unitatea culturală, relativ la serbarea de la Turnu-Severin a studenților românĭ și a întâlnireĭ cu studențiĭ sêrbĭ.

—✠—

Primim din Paris următoarele rîndurĭ:

„Paștele ortodox a fost serbat de colonia română din Paris într'un mod deosebit. Ceremonia religioasă a înviereĭ s'a făcut Sâmbătă noaptea, la biserica noastră de aci, față fiind aproape toțĭ româniĭ aflațĭ în Paris, așa că biserica era plină, cu toate că timpul a fost cam ploios.

Legațiunea era reprezintată prin D-niĭ Nanu, Maior Coandă și Al. Florescu, atașatul legațiuneĭ.

Un frumos buchet era format în persoana Doamnelor: D-na Cantacuzino G. cu D-șoarele, D-na Bengescu, D-na Ghica cu D-șoara Paladi, D-na Arm. Petrovicĭ cu D-șoarele, D-na Dalles cu D-șoara, D-șoarele Darvari, D-na și D-șoara Ferichidi, D-na și D-șoara Severin, D-șoarele Corodianu și Demetrescu, studente, etc. Uniforma avea reprezintant pe D. sublocotenent de artilerie Felix.

Ceremonia a fost oficiată de S. S. Părintele I. Severin, superiorul bisericeĭ, cunoscutul și capabilul preot care se ocupă cu atâta stăruință de bunul mers al bisericeĭ noastre de aci. Regretăm însă că S. S. nu este în deajuns secundat în serviciul bisericesc, de cât doar de cor, a căreĭ creațiune e datorită tot sf. sale.

Ar trebui apoĭ ca guvernul român, care a recunoscut importanța existențeĭ uneĭ bisericĭ naționale în Paris, să 'ĭ acorde toate mijloacele de a se ține la un nivel superior, numind și un al doilea preot. Cu toate că singur, și cu toate greutățile serviciuluĭ pascal, S. S. Părintele Severin l'a oficiat și de astă-dată cu pătrunzĕtoarea sa capacitate.

Cred că lectoriĭ D-voastrĕ vor fi interesațĭ să știe ceva asupra localuluĭ bisericeĭ noastre de aci. Biserica română ocupă edificiul vechiuluĭ colegiŭ de Beauvais, edificiŭ care e clasat între monumentele franceze și e clădit prin secolul al 14-lea; el a fost cumpĕrat acum câțĭva anĭ de guvernul român, în urma expulsăreĭ Jesuiților carĭ îl ocupaŭ. Actualmente este în reparație radicală. Reparația începută maĭ de mult, nu s'a putut termina cu totul de Paște din cauza rigorilor excesive ale ierneĭ trecute. Cu toate acestea cu ocazia acestor Paștĭ, s'a aranjat interiorul într'un mod splendid, așa că colonia română a fost deosebit de plăcut surprinsă și 'șĭ va aminti mult timp de serbarea înviereĭ din anul 1891.

Dupe Sena

—✠—

Ministerul de interne a aprobat și înaintat bugetele județelor Mehedințĭ și Iașĭ.

—✠—

Ministerul de interne a cerut parchetuluĭ din Capitală să termine toate anchetele relative la scandalurile petrecute cu ocazia alegerilor.

D. Lascar Catargiu își prepară terenul spre a rĕspunde interpelărilor carĭ i se vor adresa în Cameră.

—✠—

D. inspector administrativ Pencovicĭ a fost însărcinat de ministerul de interne să facă o anchetă la Tîrgul-Jiuluĭ spre a constata care a fost cauza certeĭ și a scandaluluĭ petrecut între D. Pleșoianu prefectul județuluĭ și între D. Stanciovicĭ primarul orașuluĭ.

—✠—

Raportul medicilor carĭ aŭ fost însărcinațĭ cu facerea autopsieĭ cadavruluĭ luĭ Meschiu, a fost înaintat ministruluĭ justițieĭ spre a se trimite Consiliuluĭ sanitar superior, spre a'șĭ da avizul.

—✠—

Casa de Schimb B. MARCU din *Strada Smârdan Nr. 15*, în fața Bănceĭ Naționale, spre poștă, ne comunică următoarele cursurĭ.

4% Renta amortisabilă	87—
5% Imprumutul comunal (1883)	96 1/4
5% Imprumutul comunal (1890)	91 1/2
5% Scris. funciare urbane	96 1/4
5% Scris. funciare rurale	100 1/2
5% Renta amortisabilă	99 —
5% Scris. urbane de Iașĭ	86 1/2

—✠—

Bibliografie:

Nr. 1 al *Revisteĭ Nouă* din anul al IV-lea a apărut azĭ, avênd următorul sumar: *B. P. Hașdeŭ:* Somnul și Sufletul; *Arthur Stavri:* De odinioară (poezie); *Gr. Ștefănescu:* Observărĭ geologice în România; *G. Dem. Teodorescu:* Operile luĭ Anton Pann; *Poetul Petrino:* (portret).

ULTIME TELEGRAME

BRUXEL, 25 Aprilie. — Autoritățile municipale aŭ primit ordinul de a face preparativele necesare în vederea convocăriĭ a două clase de miliție. Autoritățile din Liège aŭ cerut trupe.

CURSELE VAPORELOR DE POSTA PE DUNARE

CURSE IN JOS:

Dela Orşova. . .	Sâmb. 4^{30} p.m.	Luni 4^{30} p.m.	Joĭ 4^{30} p.m.
« Severin . .	« 7 «	« 7 «	« 7 «
« Brsa-Palanca.	« 8^{40} «	« 8^{40} «	« 8_{40} «
« Radujevatz .	« 10^{15} «	« 10^{15} «	« 10_{15} «
« Gruia . . .	« 10^{40} «	« 10^{40} «	« 10_{40} «
« Calafat . .	Dum. 12^{30} a.m.	Marţ. 12^{30} «	Vin. 12_{30} a.m.
« Widdin . .	« 1^{45} «	« 1^{45} «	« 1_{45} «
« Lompalanca	« 4 «	« 4 «	« 4 «
« Bechet . .	« 6^{35} «	« 6 «	« 6_{35} «
« Rahova . .	« 7 «	« 7 «	« 7 «
« Corabia . .	« 9 «	« 9 «	« 9 «
« Nicopolĭ . .	« 10^{40} «	« 10^{40} «	« 10_{40} «
« Măgurele .	« 11 «	« 11 «	« 11 «
« Zimnicea .	« 12^{5} p.m.	« 12^{50} p.m.	« 12_{50} »
« Şiştov . . .	« 1^{30} «	« 1^{30} «	« 1_{30} «
« Ruaciuk . .	« 4^{45} «	« 4^{45} «	« 4_{45} «
« Giurgiŭ (Sm.)	Lunĭ 3 a.m.	Merc. 3 «	Sâm. 3 a.m.
« Turtukaia .	« 5^{15} «	« 5^{15} «	« 5_{15} «
« Olteniţa . .	« 5^{30} «	« 5^{30} «	« 5_{30} «
« Călăraşĭ (or.)	« 5^{30} «	« 5^{30} «	« 5_{30} «
« Silistria . .	« 7^{30} «	« 7^{30} «	« 7_{30} «
« Ostrov . .	« 8 «	« 8 «	« 8 «
« Cernavoda .	« 11 «	« 11 «	« 11 «
« Hârşova . .	« 1 «	« 1 «	« 1 p.m.
« Gura-Ialomiţ.	« 1^{30} «	« 1^{30} «	« 1^{30} «
în Brăila	« 4^{30} «	« 4^{30} «	« 4^{30} «
« Galaţi . . .	« 5^{30} «	« 5^{30} «	« 5^{30} «

—:o:—

CURSE IN SUS:

Dela Galaţĭ . . .	Marţĭ 9 a.m.	Joĭ 9 a.m.	Dum. 9 a.m.
« Brăila . . .	« 10_{24} «	« 10_{24} «	« 10_{24} «
« Gura-Ialomiţ.	« 2^{20} p.m.	« 2^{20} p.m.	« 2_{20} p.m.
« Hârşova . .	« 3 «	« 3 «	« 3 «
« Cernavoda .	« 6 «	« 6 «	« 6 «
« Ostrov . .	« 9 «	« 6_{44} «	« 9_{44} «
« Călăraşĭ (or.)	« 7 «	« 7^{30} «	« 7_{30} «
« Silistria . .	« 11 «	« 11 «	« 11 «
« Olteniţa . .	Merc. 2^{30} a.m.	Vin. 2^{30} a.m.	Lunĭ 2_{30} a.m.
« Turtukaia .	« 2_{45} «	« 2_{44} «	« 2_{44} «
în Giurgiŭ (Sm.)	« 6 «	« 6 «	« 6 «
Dela Giurgiŭ (Sm.)	« 10^{10} «	« 10_{40} «	« 10_{40} «
« Rusciuk . .	« 11^{30} «	« 11^{30} «	« 11_{30} «
« Şiştov . . .	« 2_{45} p.m.	« 2_{45} «	« 2_{44} p.m.
« Zimnicea .	« 3_{15} «	« 3_{15} p.m.	« 3_{14} «
« Măgurele .	« 5_{40} «	« 5_{40} «	« 5_{40} «
« Nicopolĭ . .	« 5_{50} «	« 5_{50} «	« 5_{50} «
« Corabia . .	« 7_{40} «	« 7_{40} «	« 7_{40} «
« Rahova . .	« 10_{25} «	« 10_{24} «	« 10_{24} «
« Bechet . .	« 10_{40} «	« 10_{40} «	« 11_{40} «
« Lompalanca	Joĭ 4 «	Sâmb. 4 a.m.	Marţĭ 4 a.m.
« Widdin . .	« 6_{45} «	« 6_{45} «	« 6_{44} «
« Calafat . .	« 7^{15} «	« 7_{15} «	« 7_{14} «
« Gruia . . .	« 10 »	« 10 «	« 10 «
« Radujevatz .	« 10^{15} «	« 10^{15} «	« 10_{14} «
« Brsa-Palanca.	« 12 p.m.	« 12 p.m.	« 12 p.m
în Severin . .	« 2^{30} «	« 2_{30} «	« 2_{30} «
Dela Severin . .	« 3^{30} «	« 3_{30} «	« 3_{30} «

Cursele vaporuluĭ local între Galaţĭ-Renĭ-Tulcea-Ismail

PORNIRE IN JOS:

De la Galaţĭ la Renĭ-Tulcea-Ismail: Marţĭ, Joĭ şi Duminica la 8 ore dimineaţa.

PORNIRE IN SUS:

De la Ismail la Tulcea-Renĭ-Galaţĭ: Mercurĭ, Vinerĭ şi Lunĭ la 8 ore dimineaţa.

Bucuresci. — Tipografia Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta, 111.